

Î N C H E I E R E

04 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadî, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Vasile Lulescu, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vasile Lulescu împotriva lui Anatolie Juravliov cu privire la repararea prejudiciului material și moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Vasile Lulescu și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, municipiul Chișinău din 18 decembrie 2012, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 08 februarie 2012, Vasile Lulescu a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Anatolie Juravliov cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul Vasile Lulescu a indicat că la 15 septembrie 2011 pârâtul Anatolie Juravliov i-a propus serviciile sale cu privire la instalarea sistemului de încălzire electrică, cazanul de model „Galan 6”. Astfel pârâtul acționând din numele producătorului s-a obligat să realizeze instalarea cazanului, să-l predea în exploatare, deservire tehnică și garanție. În conformitate cu parametrii tehnici indicați în pașaportul tehnic al instalației, puterea sistemului de încălzire permite de a fi încălzită o suprafață totală de 200m.p., consumând 2kw pe oră. Activitatea instalației se reglementează de sezonul temperaturii și constituie aproximativ 12 ore pe zi.

Pârâtul l-a convins că consumarea energiei electrice constituie a treia parte, adică 4 ore pe zi, reieșind din suprafața totală încălzită. Ajungând la un numitor comun, i-a transmis pârâtului suma de 9000 lei pentru procurarea instalației de încălzire și celorlalte accesorii. Banii au fost transmiși în prezența feciorului. Pârâtul a refuzat perfectarea actelor prin întreprinderea producătoare. După finisarea lucrărilor de instalare pârâtului i-a fost achitată suma de 3000 lei. După lansarea sistemului de încălzire s-au depistat neajunsuri considerabile, ca rezultat al îndeplinirii necalitative a lucrărilor de către pârât. Cazanul folosește aproximativ 2200 kw pe lună, ceea ce nu corespunde parametrilor tehnici indicați în pașaportul

tehnic al cazanului. Utilizarea volumului de energie electrică a fost fixată când afară era temperatura zero. La invitațiile lui în baza deservirii de garanție și regulare a sistemului, pârâtul a reacționat doar după nenumărate adresări. Cu toate că la indicațiile pârâtului au fost procurate toate piesele de schimb, activitatea instalației nu s-a îmbunătățit, iar cantitatea energiei electrice folosite nu s-a redus. La pretențiile lui privind lucrul efectuat, pârâtul a obiectat că nu este suficientă izolarea termică a încăperii, fapt despre care până la instalarea cazanului pârâtul nu a menționat. La propunerea lui de demontare a cazanului ca fiind necorespunzător parametrilor tehnici și restituirea mijloacelor bănești, pârâtul a refuzat și ulterior s-a eschivat. Ca rezultat al acțiunilor pârâtului i-au fost cazat stres, ce s-a soldat cu înrăutățirea stării de sănătate, fapt confirmat prin vizitele la medic.

Cere Vasile Lulescu încasarea de la Anatolie Juravliov suma de 12000 lei cu titlu de datorie și 1200 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, municipiul Chișinău din 18 decembrie 2012 acțiunea lui Vasile Lulescu a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2013 a fost respins apelul declarat de Vasile Lulescu și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La 12 iunie 2013, în termenul prevăzut de lege, Vasile Lulescu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia și casarea hotărârilor judecătorești.

Recurentul Vasile Lulescu, în motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu hotărârile instanțelor de judecată, deoarece instanțele nu au ținut cont de prevederile art. 668 alin. (1) Codul civil, care prevede că contractul încheiat legal obligă părțile nu numai la ceea ce au stipulat expres, dar și la tot ceea ce rezultă din natura lui în conformitate cu legea, cu uzanțele sau cu principiile echității. Respectiv, din natura contractului încheiat cu intimatul rezultă că ultimul urma să informeze înainte de instalare referitor la faptul că izolarea termică este o condiție esențială a funcționării eficiente a cazanului de model „Galan 6”. Mai consideră că obligarea de informare direct rezultă din prevederile art. 937 Codul civil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Vasile Lulescu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Vasile Lulescu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Vasile Lulescu se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Valentina Clevadi

Ion Corolevschi